

Postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 5 listopada 2021 roku sprostowano oczywista omyłkę pisarską w ten sposób, że w miejsce "adw. M. S., Kancelaria Adwokacka w G." wpisano "adw. R. B., Kancelaria Adwokacka w K."

Gdańsk, 20 grudnia 2021 roku

Kierownik Sekretariatu

E. D.

Sygn. akt II AKa 219/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Dorota Rostankowska (spr.)

Sędziowie: SA Wojciech Andruszkiewicz

SA Alina Miłoś-Kloczkowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Tomaszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. M. R.

po rozpoznaniu w dniach 27 września 2021r. i 25 października 2021 r.

sprawy

P. C., s. T., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 marca 2021 r., sygn. akt **IV K 203/20**

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S., Kancelaria Adwokacka w G. kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych 60/100) brutto tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od opłaty za postępowanie odwoławcze a jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 219/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2.	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z 17 marca 2021r. w sprawie IV K 203/20

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		P. C.	Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	P. C.	Sąd odwoławczy nie przeprowadzał			

		postępowania dowodowego			
--	--	-------------------------	--	--	--

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu
	Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego	Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego	Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp	Zarzuty	
	Apelacja Prokuratora Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, to jest art.4 i 7 kpk polegająca na dokonaniu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

dowolnej, jednostronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego przy zlekceważeniu wskazań doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, wyrażająca się w bezpodstawnym daniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. C. w zakresie zamiaru, z jakim działał w dniu 15 grudnia 2019r., w tym z jakim przyjechał w miejsce pobytu żony i z jakim podjął względem niej działania, mimo iż w tym zakresie owe wyjaśnienia były niekompatybilne z jednoznacznymi zeznaniami pokrzywdzonej w szczególności w zakresie: sekwencji zdarzeń i zakresu oraz natężenia zachowań sprawczych oskarżonego, przedmiotów użytych przez wymienionego w trakcie zdarzenia oraz stwierdzonych obrażeń u pokrzywdzonej, co doprowadziło w konsekwencji do błędnych ustaleń faktycznych, iż P. C. na miejsce przyjechał wyłącznie z zamiarem dokonania uszkodzeń pojazdu, a w miarę rozwoju sytuacji działania ukierunkował tylko na oszpecenie pokrzywdzonej, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego, zgodna z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym, wskazuje, że P. C. od samego początku na miejsce zdarzenia przyjechał z wolą fizycznego ataku na żonę - o czym świadczy jego techniczne przygotowanie, w czasie ataku groźenie pokrzywdzonej pozbawieniem życia i podjęcie całego spektrum działań, aby ten cel osiągnąć, co przejawia się między innymi w zadawaniu ciosów młotkiem w głowę i zaklejeniu pokrzywdzonej otworów oddechowych na twarzy z rozpyleniem substancji żrącej, przy wiedzy o jej chorobie astmatycznej, co łącznie wskazuje, iż co najmniej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
--	--

godził się z jej śmiercią w wyniku tychże działań.

Apelacja obrońcy oskarżonego.

- obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań biegłej z zakresu medycyny sądowej J. C. co doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci istotnego zeszpecenia oskarżycielki posiłkowej;

- obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań oskarżycielki posiłkowej oraz biegłej psycholog J. M. co doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżony groził oskarżycielce posiłkowej pozbawieniem życia;

- rażąca niewspółmierność orzeczonego od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 30.000,00 zł, podczas gdy jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oskarżycielka posiłkowa aktualnie nie posiada na ciele widocznych śladów w postaci blizn lub przebarwień związanych z przedmiotowym zdarzeniem, nie poniosła kosztów związanych z leczeniem, zaś zgodnie z opinią biegłej psycholog J. M. z upływem czasu możliwa jest redukcja negatywnych emocji związanych ze zdarzeniem;

ponadto, z ostrożności procesowej:

	<ul style="list-style-type: none"> • rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 lat pozbawienia wolności poprzez nienadanie wymienionym przez Sąd w uzasadnieniu okolicznościom łagodzącym właściwego znaczenia. 	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutów za zasadne, częściowo zasadne albo niezasadne</p>		
<p>Apelacja Prokuratora</p> <p>Zarzuty podniesione w apelacji wywiedzionej przez oskarżyciela publicznego nie zyskały aprobaty Sądu II instancji.</p> <p>Na wstępie wskazać należy, że o ile argumentacja podniesiona w wywiedzionym środku odwoławczym stanowi uzasadnienie podniesionego zarzutu obrazy art.7 kpk, skarżąca kwestionuje bowiem dokonaną przez Sąd ocenę wiarygodności dowodów, o tyle w żaden sposób nie wskazała argumentów na poparcie podniesionego zarzutu obrazy art.4 kpk. Nie wykazał bowiem w czym upatruje naruszenia przez Sąd Okręgowy określonej tam zasady obiektywizmu / bezstronności.</p> <p>W ocenie Sądu Apelacyjnego chybione są zarzuty dokonania dowolnej oceny dowodów w zakresie ustalenia zamiaru z jakim działał oskarżony w inkryminowanym czasie, w szczególności dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego i zeznań pokrzywdzonej. Nie sposób skutecznie kwestionować wiarygodności wyjaśnień oskarżonego powołując się na treść zeznań pokrzywdzonej przy jednoczesnym wskazywaniu na niekwestionowane (bo stanowiące przedmiot ustaleń</p>		

faktycznych Sądu I instancji) zachowania podejmowane przez oskarżonego wobec pokrzywdzonej w inkryminowanym czasie. Skutku oczekiwanego przez skarżącą, tj. uznania, że oskarżony działał z zamiarem zabójstwa pokrzywdzonej nie może również przynieść odwoływanie się do ustaleń sądu co do tego, że pierwotnym zamiarem oskarżonego było uszkodzenie samochodu jakim w inkryminowanym czasie poruszała się pokrzywdzona, nie zaś fizyczne jej zaatakowanie. Taki bowiem zamiar (fizycznego zaatakowania pokrzywdzonej Sąd przypisał oskarżonemu). Nie implikuje to jednak uznania, że jego zamiarem było pozbawienie życia ówczesnej żony. Nie kwestionując przytoczonych w apelacji (str.2) zachowań jakie oskarżony podjął wobec pokrzywdzonej (stały się one bowiem elementem ustalonego przez Sąd Okręgowy stanu faktycznego – str.3 uzasadnienia wyroku), nie sposób uznać aby uzasadniały one w realiach rozpoznawanej sprawy przypisanie oskarżonemu zamiaru zabójstwa pokrzywdzonej, choćby w zamiarze ewentualnym. Truizmem w wypadku kontroli instancyjnej apelacji wniesionej przez podmiot fachowy, jakim niewątpliwie jest prokurator byłoby szczegółowe odnoszenie się do okoliczności, że ani rodzaj użytego narzędzia, ani wypowiedane słowa same w sobie nie implikują uznania, że sprawca działał z zamiarem pozbawienia życia. Stąd podnoszenie w apelacji, że oskarżony uderzał pokrzywdzoną młotkiem w głowę, zakleił jej usta oraz rozpylił substancję żrącą nie może przynieść oczekiwanego rezultatu, tj. uznania, że działał z zamiarem jej zabójstwa. Podkreślenia w tym

miejscu wymaga, że oskarżony ciosy młotkiem zadawał z małą siłą, którego to ustalenia Sądu Okręgowego (str.3 uzasadnienia wyroku) skarżąca nie kwestionuje. Za dowolne uznać należy stwierdzenie apelującej, że tylko dzięki postawie pokrzywdzonej skutki działania oskarżonego nie były tak rozległe. W zasadniczej dla zarzutów apelacji kwestii, tj. zamiaru z jakim działał oskarżony, istotnym jest poczynione przez Sąd a niekwestionowane przez oskarżyciela publicznego w wywiedzionej apelacji ustalenie, że pokrzywdzona w czasie inkryminowanego zdarzenia na krótko straciła przytomność. Nie było zatem jakichkolwiek przeszkód aby oskarżony – gdyby działał z zamiarem zabójstwa pokrzywdzonej – zamiar ów zrealizował. W tym miejscu podkreślenia również wymaga, że - jak wynika z niekwestionowanych w omawianej apelacji ustaleń sądu – siedząc na pokrzywdzonej przyłożył jej nóż do szyi. Mając na względzie dysproporcję siły oskarżonego i pokrzywdzonej oraz miejsce inkryminowanego zdarzenia (kabina samochodu), nie było żadnych przeszkód ku temu aby oskarżony dokonał zabójstwa pokrzywdzonej, gdyby z takim zamiarem działał. Wobec powyższego za trafne uznać również należy kwestionowane przez skarżącą rozważania Sądu I instancji co do metodyki ataku przyjętej przez oskarżonego oraz powodów, dla których obwiązał pokrzywdzonej usta (nie zaś usta i nos – jak twierdzi skarżąca jednocześnie nie podnosząc zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych w tym zakresie) oraz rozpylił żrącą substancję w kontekście ustalenia zamiaru z jakim działał w inkryminowanym czasie (str.7

apelacji). Odnosząc się do argumentu astmy u pokrzywdzonej, nie kwestionując istnienia tego schorzenia u niej wskazać należy, że – jak wynika z opinii psychologicznej – u pokrzywdzonej w 13 roku życia stwierdzono astmę o nie dużym nasileniu, a leki stosowała jedynie doraźnie (k.837 akt sprawy). Nie sposób zatem uznać aby schorzenie to miało przemawiać za przyjęciem, że oskarżony w inkryminowanym czasie działał z zamiarem zabójstwa pokrzywdzonej. Skutku oczekiwanego przez skarżącą nie może zatem również przynieść rozważanie powodów, dla których oskarżony przyjął opisany w ustaleniach faktycznych sposób zachowania dla swego zamiaru oszpeccenia żony, nie zaś wskazywany przez skarżącego (str.8 apelacji). Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji udzielił odpowiedzi na stawiane przez skarżącego pytanie o powody zachowania oskarżonego w inkryminowanym czasie i podejmowane kolejno czynności. Odpowiedź ta znajduje się w treści przypisanego oskarżonemu czynu i uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenie; zamiarem jego działania było oszpeccenie pokrzywdzonej. Za przyjęciem takiego zamiaru nie przesądzają również uwypuklone w apelacji zachowania oskarżonego po wyprowadzeniu się z domu (str.6 apelacji). Wątpliwości o jakich pisze skarżąca w tej części wywiedzonego środka odwoławczego to wątpliwości jej samej mające swoje źródło w odmiennej niż to uczynił sąd ocenie dowodu w postaci zeznań pokrzywdzonej, nie zaś wątpliwości sądu, treść uzasadnienia wyroku nie wskazuje bowiem aby sąd takie wątpliwości powziął. Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że w razie zaistnienia

takowych sąd, zgodnie z treścią art.5 § 2 kpk musiałyby je poczytać na korzyść oskarżonego, a zatem choćby z tego względu postulat uznania, że oskarżony działał w zamiarze zabójstwa pokrzywdzonej nie mógłby zostać zaakceptowany. Za całkowicie dowolne uznać należy twierdzenia skarżącej, że o zamiarze zabójstwa ma świadczyć próba odjechania z pokrzywdzoną (str.8 apelacji). Skarżąca w żaden sposób nie uargumentowała swojego stanowiska w tej kwestii, że ma to świadczyć o zamiarze jej zabójstwa, nie zaś o zamiarze skutecznego jej oszpeceńia poprzez choćby uniemożliwienie uzyskania pomocy medycznej. Za całkowicie dowolne, nie poparte żadnym dowodem a zatem nie mogące być skutecznymi uznać należy rozważania skarżącego (str. 8 apelacji) co do tego jaki był tok rozumowania oskarżonego po tym jak pokrzywdzona straciła przytomność i jakie podjąłby zachowania gdyby nie zatrzymał samochodu po ocknięciu się pokrzywdzonej. Wskazać również godzi się, że aktem oskarżenia nie zostało objęte zachowanie oskarżonego po tym jak dokonał opisanych w nim czynności. Nawet zatem oskarżyciel publiczny w skardze inicjującej proces w przedmiotowej sprawie nie objął opisanego w apelacji zachowania oskarżonego jako mającego świadczyć o zamiarze zabójstwa.

Wobec bezzasadności zarzutów obrazy prawa procesowego, za niezasadny został również uznany oparty na nim zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie zamiaru z jakim działał oskarżony w inkryminowanym czasie.

Wobec bezzasadności zarzutów związanych z kwalifikacją prawną czynu, niezaskarżającym na akceptację uznał Sąd odwoławczy wniosek o wymierzenie oskarżonemu kary 12 lat pozbawienia wolności. Podkreślenia bowiem wymaga, że wniosek ten pozostaje w ścisłym związku z postulatem zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na usiłowanie zabójstwa. Okoliczności wymienione przez skarżącego jako mające wpływ na wymiar kary (str.9-10 apelacji) zostały uwzględnione również przez Sąd I instancji (str.20-21 uzasadnienia wyroku), który przydał im należyłą wagę. Skarżąca nie wykazała zatem aby kara wymierzona oskarżonemu za przypisany mu czyn była rażąco łagodna.

Za bezprzedmiotowe uznać należy również wnioski o orzeczenie wobec oskarżonego zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 100 metrów na okres 10 lat, zasądzenia na jej rzecz zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł. oraz orzeczenia przepadku dowodów rzeczowych, skoro rozstrzygnięcia takie zapadły w zaskarżonym wyroku (odpowiednio pkt III, II i IV).

Apelacja obrońcy:

Nie ma racji skarżący kwestionując poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia co do zamiaru z jakim działał oskarżony, tj. w bezpośrednim zamiarze spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci istotnego zeszpecenia oskarżycielki posiłkowej. W zakresie tych ustaleń, poza uznaną za w pełni wiarygodną opinią biegłej J. C. Sąd I instancji

oparł się – trafnie – o zasady logicznego rozumowania (str.18-19 uzasadnienia wyroku). Nie sposób bowiem uznać aby oskarżony mający 20-letnie doświadczenie zawodowe jako blacharz – lakiernik nie zdawał sobie sprawy ze skutków rozpylenia na twarzy pokrzywdzonej preparatu do usuwania powłok lakierniczych. Skutku oczekiwanego przez skarżącego nie może przynieść odwoływanie się do wypowiedzi biegłej J. C. co do ilości rozpylonego preparatu potrzebnej do spowodowania zagrożenia życia pokrzywdzonej. Oskarżonemu bowiem nie przypisano usiłowania zabójstwa pokrzywdzonej a usiłowanie trwałego, istotnego jej zeszpecenia. Ustalenia poczynione przez Sąd I instancji a przytoczone wyżej w niniejszym uzasadnieniu jednoznacznie wskazują na zamiar działania oskarżonego. Ustalenia owe nie pozostają w opozycji do zaakcentowanego fragmentu opinii biegłej J. C., w której wskazała na brak możliwości ustalenia jaka ilość preparatu została rozpylona na twarzy pokrzywdzonej w inkryminowanym czasie. Czym innym bowiem jest usiłowanie zabójstwa poprzez rozpylenie na twarzy preparatu usuwającego powłoki lakiernicze samochodu (takiego zamiaru oskarżonemu nie przypisano), a czym innym, usiłowanie zszpecenia pokrzywdzonej poprzez owo rozpylenie, co przypisano oskarżonemu. Nie każde bowiem zszpecenie może prowadzić do śmierci. Twierdzenie skarżącego kwestionujące przyczyny niezastnienia skutku oczekiwanego przez oskarżonego (udzielenie pomocy medycznej) jest całkowicie dowolne. Apelujący w tym zakresie nie przedstawił żadnej rzeczowej argumentacji mogącej podważyć

przeciwne wnioski płynące w tym zakresie z opinii biegłej J. C.. Nie wykazał również w czym upatruje dowolnej, a zatem sprzecznej z art.7 kpk oceny dowodu w postaci opinii tej biegłej dokonanej przez Sąd Okręgowy. Zarzut obraży tego przepisu w tym zakresie zatem nie może zostać uznany za trafny. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że to na skarżącym spoczywa ciężar wykazania, że dokonana przez Sąd orzekający ocena dowodów jest dowolna, sprzeczna z zasadami określonymi w art.7 kpk. W przedmiotowej sprawie skarżący takie sprzeczności nie wykazał.

Aprobaty Sądu odwoławczego nie zyskał również zarzut związany z dokonaną przez Sąd I instancji oceną wiarygodności zeznań oskarżycielki posiłkowej w zakresie formułowanych przez oskarżonego gróźb pozbawienia jej życia. Również i w zakresie oceny tego dowodu Sąd Okręgowy nie naruszył zasad określonych w art.7 kpk. Nie sposób tezy o braku wiarygodności tego dowodu w omawianym zakresie opierać na braku innych świadków tych gróźb. Odnosząc się do wskazanych w apelacji odmiennych wyjaśnień oskarżonego podnieść należy, że w polskim procesie karnym oskarżony nie ma obowiązku mówienia prawdy a swoją linię obrony może kształtować dowolnie. Dowód z wyjaśnień oskarżonego podlega jednak swobodnej ocenie sądu, jak wszystkie inne dowody zgromadzone w sprawie. Sąd Okręgowy oceniając dowód w postaci wyjaśnień oskarżonego nie naruszył zasad określonych w art.7 kpk. W polskiej procedurze karnej nie obowiązuje również zasada „jeden świadek

żaden świadek”. Wobec powyższego skutku oczekiwanego przez skarżącego nie może przynieść wskazywanie na okoliczność, że poza pokrzywdzoną nie było żadnych innych bezpośrednich świadków popełnienia przez oskarżonego czynu z art.190 § 1 kk. Trafnie w tym zakresie Sąd Okręgowy wskazał na zeznania świadków pośrednich: W. W. i D. K. którzy podali, że pokrzywdzona mówiła im o groźbach oskarżonego oraz prawidłowo ocenił ich wiarygodność w kontekście zachowania pokrzywdzonej (str.7 uzasadnienia wyroku). W ocenie Sądu Apelacyjnego nie sposób kwestionować dokonanej przez Sąd I instancji oceny wiarygodności zeznań pokrzywdzonej odwołując się do opinii biegłej psychologa J. M.. Biegła bowiem. Zacytowana przez skarżącego część opinii biegłej związana jest ze szczegółami przebiegu zdarzenia, różnic w jej kolejnych depozycjach. Tymczasem zeznania dotyczące kierowanych do niej groźb pozbawienia życia i obaw z tym związanych są niezmiennie.

Aprobaty Sądu odwoławczego nie zyskały również zarzut orzeczenia zadośćuczynienia w rażąco niewspółmiernej wysokości. Sąd Okręgowy rozważył wszystkie okoliczności mające wpływ na wysokość zasądzonego środka kompensacyjnego, w szczególności te wskazane na 4 apelacji. Brak rzeczowej argumentacji skarżącego nie może stanowić skutecznej przeciwwagi dla szczegółowego uzasadnienia wyroku Sądu I instancji (str.21-22) i zwalnia Sąd odwoławczy od szerszych rozważań w tym zakresie.

Aprobaty Sądu odwoławczego nie zyskał również zarzut

rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego. Na wstępie podkreślenia wymaga, że Sąd I instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, w tym kształtowaniu wymiaru kary. Rolą zaś Sądu odwoławczego w tym zakresie jest kontrola, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się zaakceptować. Ustawa traktuje jako podstawę odwoławczą tylko taką niewspółmierność kary, która ma charakter rażący (art.438 pkt.4 kpk), a która zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można byłoby przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary. Przepis art.53 kk określa cztery ogólne dyrektywy wymiaru kary: dyrektywa winy (dolegliwość kary nie może przekroczyć stopnia winy), dyrektywa stopnia społecznej szkodliwości czynu - obejmuje okoliczności związane z czynem: przedmiotowe (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar grożącej lub wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności działania, waga naruszonych obowiązków) oraz podmiotowe (postać zamiaru, motywacja), dyrektywa prewencji indywidualnej (zapobieżenie popełnieniu w przyszłości przestępstwa przez sprawcę) oraz dyrektywa prewencji ogólnej (kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa).

W realiach rozpoznawanej sprawy argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, dotycząca wymierzonej oskarżonemu kary jest przekonująca, w odróżnieniu od argumentacji przeciwnej zawartej w uzasadnieniu apelacji. Sąd Okręgowy na korzyść oskarżonego przy wymiarze kary poczytał wszystkie okoliczności wskazane przez apelującego (str.20-21 uzasadnienia wyroku). Brak jest również podstaw do uznania, że okolicznościom tym Sąd Okręgowy nie przydał należytej wagi. Nie poparte żadną rzeczą argumentacją przeciwne stanowisko skarżącego nie może przynieść oczekiwanego przezeń rezultatu.

Wobec powyższego – w ocenie Sądu Apelacyjnego – orzeczona wobec oskarżonego kara 6 lat pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą, zgodną ze wskazanymi wyżej dyrektywami jej wymierzania.

Wnioski

Apelacja Prokuratora

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uznanie, iż oskarżony P. C. swoim działaniem wypełnił dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zb. z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i wymierzenie wymienionemu kary 12 lat pozbawienia wolności, orzeczenie wobec oskarżonego zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 100 metrów na okres 10 lat (na podstawie art. 41a § 1 kk w zw. z art. 43 § 1 kk) oraz orzeczenie od oskarżonego zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej za doznaną krzywdę w kwocie 30 000 zł. (na mocy art. 46

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

§ 1 kk), a także orzeczenie przepadku zabezpieczonych w toku postępowania dowodów rzeczowych (na podstawie art. 44 § 2 kk).

Apelacja obrońcy oskarżonego.

- zmiana zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty poprzez uznanie oskarżonego winnym spowodowania u M. W. średniego uszczerbku na zdrowiu w postaci naruszenia prawidłowej czynności narządu jej ciała i spowodowania rozstroju zdrowia na czas powyżej 7 dni tj. czynu z art. 157 § 1 k.k. oraz zasądzenie zadośćuczynienia w niższej wysokości niż dotychczas orzeczona;

ewentualnie

- zmiana zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze.

Zwięźle o powodach uznania wniosków za zasadne, częściowo zasadne albo niezasadne.

Niezasadność zarzutów apelacyjnych.

1 OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.

Nie dotyczy

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

Nie dotyczy

1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Zaskarżony wyrok	
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
Niezasadność zarzutów apelacyjnych oraz brak przesłanek z art.439 kpk i art.440 kpk.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1Nie dotyczy	
Zwiężle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	Nie dotyczy # art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
Nie dotyczy	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Na mocy przepisów § 2 ust.1, § 4 ust.1 i 3, § 17 ust.2 pkt.5 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu orzeczono o kosztach obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.	

1 Koszty Procesu	
-------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym Sąd Apelacyjny orzekł na mocy art.626 § 1 kpk w zw. z art.624 kpk zwalniając oskarżonego od obowiązku ich ponoszenia i obciążając nimi Skarb Państwa. Uznał bowiem, że w jego aktualnej sytuacji finansowej i w perspektywie odbycia orzeczonej kary pozbawienia wolności obciążanie go nimi stanowiłoby dla niego nadmierną uciążliwość.

1 PODPISY

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1.		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina, kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2.	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina, kara	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana